

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 eroieri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 30 Septemvrie v. 1894
expiră abonamentele pe cuartatul
III. și pe luna Septemvrie.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună după
stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trimestral costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Banalități.

A desmințit dar' ministrul nostru
president absolut toate aserțiunile ce
i-a fost pus în gură publicistul fran-
cez, dl Raoul Chêlard. Domnul
Wekerle n'a zis așadară nimica rău
despre nemeșii unguri din Ardeal și nu
a zis că are de gând să mulțumească
vre-o pretensiune dreaptă a Românilor.Așa va fi. Domnul Wekerle a
spus-o, casa deputaților din Budapesta
a aplaudat, reputația premierului este
dar' restabilită, ceea-ce nouă și foarte
necesară putere îi va da să facă față
greutăților ce întâmpină în politica sa
bisericească. Fără îndoială acesta și
este scopul categorice sale desmințiri.Deși nu voim să conturbăm, prin
neîncrederea noastră în adevărul desmin-
țirilor domnului Wekerle, liniștea d-sale,
care tocmai în momentele de față are
destule alte năcazuri, totuși trebuie să
facem aici o observare:Cunoaștem și noi pe domnul Raoul
Chêlard. În călătoriile sale de
studii prin Ungaria a dat astă-vară și
pe la noi, și unul dintre redactorii nos-
tri a avut o lungă conversație cu d-sa.Redactorul nostru l-a cunoscut ca
pe un om foarte bine orientat în ra-
porturile interne ale Ungariei, care se
pregătește să scrie pe baze largi un op
etnografic despre Ungaria millenară.
Domnul Chêlard a tradat, că are hotă-
rite simpatii pentru Maghiari, dar' în
cartea sa, care altcum nu va fi po-
litică, este hotărât să spună numai
adevărul și, întrucât începe în cadrele
unei scrieri nepolitice, să aștepte,
după adevărata stare a lucrurilor, și ra-
porturile de naționalitate. Pentru a
aduna materialul acestui plan de lu-
crare, a fost și la dl Wekerle, precum
acesta însuși spune, și a fost prin toate
părțile Ungariei.Acesta este omul, pe care dl We-
kerle îl desminte dela alfa până la
omega. Este un prieten al Maghiarilor,
care nu face politică, dar' voește să
spună adevărul asupra patri-
triei noastre. Dl Wekerle, care face
politică, îl desminte, se înțelege, ear'
noi ținând cont de observarea de mai
sus, lăsăm să treacă și desmințirea
aceasta.Vorbă e însă, că prim-ministrul
nostru nu s'a mulțumit numai a des-
minți părerile ce i-a atribuit publicis-
tul francez, ci repetă încă odată faimo-
sul seu program în chestia naționa-
lităților.

Program de banalități.

În adevăr e curat plictisitor să
aizi și să cetești de atâtea-ori aceleași
frase tocite, lipsite de logică și neba-
sate pe nimica real. Dl Wekerle vor-
bește despre chestia naționalităților cu-
rat ca-și-când ar fi vorba despre o
teorie asupra locuitorilor din Marte. Ba
și mai rău. D-sa tradază nu numai o
neorientare stupendă în chestie, dar'
totodată și o frivolă lipsă de pricepere
a necesității de a rezolva această che-
stie, cea mai acută și mai gravă în Un-
garia. Ca-și-când nimic nu i-ar păsa
de ea, ca-și-când ar fi vorbit despre
raporturile din Honolulul. Dar' unui
ministru-president nici despre acestea nu
i-ar fi permis să vorbească cu atâtea
superficialitate și ușurință, necum des-
pre o rană dureroasă și periculoasă a
statului ce este chemat să-l guverneze.Și pe deasupra dl Wekerle a vor-
bit, precum am zis, în niște clișeuri
usate și vechi, încât nici măcar inter-
esant n'a știut să fie.Foarte puține avem deci de zis
asupra programului banal ce d-sa din
nou a desvoltat.D-sa nu pactează, va să zică, cu
nimeni, cu nici o naționalitate. Dar'
dacă cineva are vr'o plângere, dl We-
kerle îl poștește să vină și să o spună
pe față.Unde e aici logica? D-sa nu pacte-
ază, dar' dacă cineva are vr'o plân-gere, să vină și să o spună. La ce să
o mai spună, căci d-sa nu pactează?Dar' în cele din urmă, oare pen-
tru-ce ministrul-president face atâtea
paradă și de atâtea-ori cu frasa, că el
nu pactează? I-a oferit cineva vr'un
pact? L-au imbulzit naționalitățile cu
îmbieri ca să pacteze? După cât știm
noi, aceasta numai deputații sași au
făcut-o, cu care însă din întâmplare a
și pactat. Celelalte naționalități însă
nu știm să-i fi făcut vr'o propunere
de pactare, așa că asigurarea d-sale
că nu pactează, face în adevăr impres-
ia neguțătorului, care n'avea nici un
mășter, și tot striga că îl finea
gura: Nu vă imbulziți, că vă dau la
toți!Nu, naționalitățile aliate, și în
special Românii, nu pactează ele și ei
cu dl Wekerle, ci mai virtos au decla-
rat în mai multe rânduri, că dela ac-
tualul guvern nu așteaptă ni-
mic. Dacă dl Wekerle nu o știe acea-
sta, pentru-ce nu i-o spune dl Hiero-
nymy, care a văzut în călătoria sa prin
Ardeal, cum s'au imbulzit Românii ca
să „pacteze“ cu d-sa?A mai spus dl Wekerle încă ceva:
A mai spus, că „egalitatea de drept se
extinde și asupra naționalităților“.Da, se extinde! N'avem decât să
aruncăm o privire peste cel mai recent
proiect de budget al seu, pentru-ca să
înțelegem cum se extinde! Din venitele
totale de 468 milioane, cât a preli-
minat d. p. pentru așezămintele de cul-
tură ale Românilor?Dar' la ce să mai vorbim! Nu e
nevoie să devenim și noi banali, combă-
tând banalitățile lui Wekerle.Nu e peste tot trebuință să-l com-
batem, căci nădejde de capacitate nu e
și, în cele din urmă, d-sa va vedea cum
va eși la cale cu superficialitățile și gro-
zăvenile programului seu.Din partea noastră ajunge să-l asi-
gurăm, că până când din fotoliurile mi-
nisteriale din Budapesta se debitează ba-
zaconii ca programul de naționalități al
lui Wekerle, acestea nu vor înceta a
se lupta, cu energie tot mai mare, pen-
tru drepturile lor naționale.Condamne apoi dl Wekerle cât va
vol mișcarea românească, „agitațiunile“
și „demonstrațiunile“!

Alegeri parlamentare la iarnă.

„Hazánk“ spune într'un articol asupra situa-
ției, că guvernul, în situația precară în care
a ajuns cu politica sa bisericăască și în urma
intrigilor țiszaizților, se gândește serios
la dizolvarea casei deputaților și la scrierea
noulor alegeri pentru iarnă viitoare. Cu
deosebire aderenții sei „din edificiul
Lloydului“ ar stăru mult pentru această
măsură.Guvernul României și chestia na-
țională. Toate foile din Budapesta în-
registrează un comunicat din București
al lui „Pol. Corr.“, după care guvernul Ro-
mâniei ar fi hotărât să elimineze din
cele două universități ale țerii pe
toți studenții, care în viitor vor
mai lua partea la demonstrații con-
trare ordinii publice. Foile ungurești
se întreabă cu oare-care scepticism: „Ce
se înțelege în România sub „demonstrații
contrare ordinii publice“. Va să zică n'au în-
credere în aplicarea măsurii, de care altcum
zic că se bucură. Împărțim și noi scepti-
cismul colegilor maghiari, deși nu tocmai
în înțelesul lor.Cum înșală „Pester Lloyd“ pe Ma-
ghiaii. În fruntea foi sale de seara din 10
Octomvrie, Ovreu guvernamental scrie:„Mișcarea studențească din Ardeal, mi-
care pusă la cale de către Liga cultu-
rală română și folosită de către opoziția
național-liberală ca mijloc de agitație în sco-
puri de partid, scade tot mereu fără oprire,
mulțumită exagerărilor conducătorilor miș-
cării. Corespondentul nostru din București ne
scrie despre tema aceasta următoarele“:Urmează o corespondență a corespon-
dentului, vestitul Dr. Hans Krauss, Ovreu
din Boemia, palmuit de nenumărate ori atât
pe stradă, cât și în redacție, în localuri pu-
blice din cauza obraznicei sale purtări în
vieța publică și privată. Acest Hans Krauss,
corespondent de vr'o 20 ani al lui „Pester
Lloyd“ și „Neue Freie Presse“ ocă-
rește în mod nepomenit de murdar atât pe
oamenii cei mai de frunte ai României, din
toate partidele (cu excepția unui singur om
politic), când se află în opoziție, cât și popo-
lul românesc și țeara întreagă. Nici însuși
Ion Brătia nu n'a rămas neatinș de acest
individ decăzut în toate privințele. Acum e rin-
dul lui D. Sturdița cu întreg partidul li-
beral, mâne va veni la rând dl Catargiu,
Lahovary etc., pe care azi îi slăvește cu
lingușiri.Fiecare corespondență a lui este plină
de cele mai grozave batjocuri și insulte: azi
în fața liberalilor, mâne în fața conservatorilor.
Și așa merge treaba de 20 de ani, în „Pester
Lloyd“ și „Neue Freie Presse“, din care
străinătatea își face idee despre țeară și băr-
bații ei politici (afară de unul singur,
pe care îl cruță atât la guvern, cât și în
opoziție).Tot ceea-ce alcătuiește cuprinsul cores-
pondențelor lui afară de ocări, este minciună
și numai minciună sfruntată despre cutare sau
cutare opoziție, ori despre mișcarea și mani-
festarea opiniei publice. De multe-ori, nu
e vorbă, aceste minciuni au și partea lor
bună, mai ales în ceea-ce privește manifestă-
rile fraților nostri față cu noi, căci scăzând
valoarea lor, mințește pe oamenii de stat din
Budapesta, înfățișându-le fals situația.Așa și în corespondența de mai sus
afirmă, că mișcarea studențimii din România
pentru noi „scade tot mai mult“.Dacă cei din Budapesta (în așa de mult
a se îmbăta cu apă rece (adeacă minciuni de
ale lui Krauss), n'avem nimic în contră;
studențimea din România însă va dovedi ori-și când și ori-și-cui că mișcarea lor nu că
„scade“, ci va crește tot mereu ca lavina.
Nu e așa, bravă studențime?

Wekerle despre chestia română.

Sub acest titlu „Egyetértés“ spune,
că un membru distins al partidului li-
beral, nefind îndestulit cu răspunsul
ministrului referitor la vorbirea sa cu
Chêlard, publicată în „Figaro“, l-a în-
trebat din nou asupra acestei chestiuni,
la care dl Wekerle a dat următorul
răspuns:„Eu n'am vorbit cu dl Chêlard, ca
răspuns la vre-un interview, ci între noi a fost
o convorbire mai mult prietenească, dar' deși
n'am sperat că îmi va publica con-
vorbirea mea, totuși restricțiuni în direcția
aceasta nu i-am făcut. Declar însă, că în vor-
birea noastră nu s'a făcut amintire de nobi-
limea maghiară din Transilvania în legă-
tură cu Românii“.— Prin urmare scrisoarea din „Fi-
garo“ este o ficțiune tendențioasă și rău-
voitoare! — răspunde deputatul.„Nu pot să afirm. Poate-că în-
treaga scrisoare se bazează pe vre-o neînțe-
legere. Dl Chêlard, care e un om foarte
simpatice, ne face impresia, că față cu naținea
maghiară nu e nici cătuși de puțin preocu-
pat sau șovinist. Declarațiunile mele nu le-a
cuprins însă în esența lor. A pierdut firul
logic al acelora și voind să descrie din me-
morie numai întreaga convorbire, numai că-
teva momente i-au venit în minte, pe care
le-a împreunat greșit. De altfel presa
străină nu-i așa de exactă în ce privește inter-
view-urile ca presa noastră, și asta e chestie
de datină, cu deosebire în Franția unde ușu-
ratea e pusă asupra tuturor lucrurilor“.— Fără îndoială este o greșală și re-
lativ la căutarea persoanelor acomodate spre
purtarea oficiilor financiare?„La tot cazul. Deoarece în oficiile
financiare, și cu deosebire în părțile ardene,
Românii sunt aplicați în măsură mare. Ce pri-
vește gradul de cultură al Românilor, observarea
mea nu s'a referit la inteligența română, care
are calificațiunea recerută pentru purtarea
oficiilor, ci la poporul de rând, care din lipsa
lui de cultură nu poate să reducă la adevă-
rata sa valoare agitațiunea naționalistă a se-
ducătorilor“.În acest răspuns puțin „energie“,
prim-ministrul Wekerle spune nu-
mai atât, că convorbirea d-sale cu dl
Chêlard n'a fost „în formă de in-
terview“, că despre nobilimea din
Ardeal n'a vorbit „în legătură“ cu
Românii; că dl Chêlard n'a înțeles
„esența“ celor zise de d-sa și a „im-
preunat greșit“ singurătiele mo-
mente din vorbire; ear' „Figaro“ e su-
perficial.Din toate acestea reese, că dl We-
kerle nu desminte în mod catego-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Bucovina.

NOTIȚE POLITICE ASUPRA SITUAȚIEI.

De

George Bogdan.

I. Introducere.

3. P. S. Aurelian și George Barițiu despre
Bucovina.Lucrările naționale și anume multe și
serioase naționale sunt foarte necesare și foarte
urgente. Toți cei-ce s'au ocupat mai dinadins
cu Bucovina — acești foarte puțini „toți“ —
au primit impresia, că acolo se petrece o
luptă latentă, dar' desperată. Pentru a încheia
introducerea mea, al cărei scop este să in-
dice lămurit cuprinsul și direcția scrutațiilor
mele, voi cita două păreri, duioasă întâia, a
dlui Aurelian, scurtă și resignată a doua, a
lui Barițiu.

P. S. Aurelian zice:*)

„Era în 1864 când pentru întâia-oră
am trecut pe la Mihăileni în Bucovina. O ex-
cursiune până la Rădăuți și la Cernăuți cu

*) Bucovina, București, 1875. p. VII—IX.

scop de a studia stabilimentele agricole și sis-
temul de cultură al localităților învecinate, era
programa călătoriei mele. Pornind spre capi-
tală din depărtare zărim Cernăuții; pozițiunea
romantică și credința că voi afla în acest oraș
un centru în care să pot dobândi toate lă-
muririle, de care aveam trebuință asupra fosei
noastre țeri, și aceasta din gura Românilor,
mă făcea nerăbdător ca să ajung odată. Ajun-
sei în fine în frumoasa alee de ploi pira-
midali plantată la intrarea orașului, și peste
câteva minute coboram la un hotel situat în
piață. Ori-cine a fost în pozițiunea mea, adecă
a unui Român, care călătoria pentru întâia-
oră într'o țeară română trecută la străini, își
poate închipui cât am fost de surprins când
în tot hotelul nu am putut afla o ființă, care
să vorbească românește. În nedumerirea mea
mă grăbesc a eși; încep a cutria orașul;
întru prin cafenele, prin restaurațiuni, prin ma-
gazine, prin librării; alerg în dreapta, alerg în
stânga, și ori-unde mă opresc în oraș nu aud
o singură vorbă românească. Ori-unde mă
întorceam, ori-unde înțeam, auziam vorbin-
du-se numai nemțește, rutenește, și pe alo-
curea ungurește. Stăm în loc încremenit de
surprindere și de durere; mă întrebam: unde
sunt, pentru Dumnezeu, Românii, Românii
stăpâni acestei țeri, Bucovinienii, frații nostri!
M'a apucat noaptea pe strade și cu inimasdrobită de durere m'am întors la hotel. A
doua zi, în zori de ziuă, alerg la țig, crezând
că poate acolo voi fi mai norocit; și aci mă
întâmpină acea desilusiune: limbi străine, ser-
vitori străini, stăpâni străini; Români nicăiri.
Îmi ziceam în gând: dacă aș fi căzut cu un
balon în acest oraș, negreșit că nici-odată n'ar
fi putut să-mi treacă prin minte, că mă aflu
în capitala Bucovinei, adecă a unei țeri române.„În cele din urmă neștiind unde să apuc,
la cine să mă adresez, întrai într'o cafenea și
acolo, cu ce bruma pricep din nemțește, fui
informați, că se află puțini Români, însă sunt
împrăștiați pe la margine, și că, dacă doresc
să am informațiuni să mă duc la cerul de
lectură, unde se întrunesc mai cu seamă teo-
logii. Fatalitate! și aci deabia am putut afla
un june teolog lungă o masă, pe care se aflau
multe ziare române. Junele bucovinean mă
încredință că-mi perd timpul căutând Ro-
mâni în orașul propriu zis; acesta este ocu-
pat mai mult de Ovrei, Ruteni, Germani și alte
neamuri străine, ear' Românii se află prin su-
burbii; că se află Români în alte orașe ale
Bucovinei și cu deosebire prin sate.„A treia zi am plecat. Indignat în su-
fletul meu văzând în ce stare a ajuns capitala
unei țeri române, mi-am zis: aide să vizităm
sate, că doară într'nsele mă voi pute înțe-
lege în limba mea, voi pute povesti cu oa-meni de un sânge cu mine. Așa am făcut.
Mult-putin ce am putut afla asupra Buco-
vinei, asupra stării sale politice, sociale și
economice am aflat din gura țerănilor buco-
vinieni și din cărți“.„Limbi străine, servitori străini, stăpâni
străini, Români nicăiri“ — este un strigăt
foarte întristător. Mai la vale voi vorbi eu și
despre celelalte orașe, care și-au pierdut ori
nu au putut să iee naționalitatea, caracterul
român.Barițiu, om cu relații între Bucovinieni,
dă faptului constatat al perderii elementului
nostru o origine, care, dacă ar fi adevărată, ar
adauge pe lângă tristețea, și desnădăjduirea. Să
aibă el dreptate? Să fie chiar ei și atât de puter-
nici vrășmași elementului românesc din Buco-
vina? Vom cerceta. Dar' zisele lui Barițiu sunt
și ele un semn, că trebuie vorbit în perfectă cla-
ritate despre o chestie ce a putut inspira ast-
fel de idei și îngrijiri. Barițiu zice:*)„În cei treizeci de ani din urmă s'au
schimbat și în Bucovina multe lucruri mai
spre bine, nici-decum însă toate spre binele
locuitorilor români din acea țeară. Sufe-
rințele Bucovinei seamănă în câteva puncte
cu ale noastre și ele merită un studiu com-
parativ. Una din toate este mai băteătoare*) Părți alese din Istoria Transilvaniei, Sibiu
vol. III. 1890, pag. 15.la ochi. Ori-unde Austria vine în contact cu
Rusia, proselitismul ultramontan austriac își
dă în capete cu proselitismul ortodox mus-
calec, une-ori pe față, mai de multe-ori pe
căi ascunse subterane; nici unul însă nu este
candid și sincer. Nu religiozitatea este ade-
vărat scop al lor, ci scopurile sunt curat po-
litice de asigurarea dominațiunii proprii.
Acele scopuri nu es nicăiri așa bine pe față
precum es în Bucovina. Precum Rusia lucră
de ani cincizeci cu toată energia, ca să ex-
termine bisericile greco-catolice (unite) ale Ru-
tenilor din provinciile, care erau odată ale Po-
loniei, întocmai așa Polonia, Galicieni lucrează
spre exterminarea bisericii greco-orientale bu-
covinene din vecinătatea lor. Aceste furii po-
litice pot să mai dureze timp îndelungat; o
măsură însă pare a fi decisă mai demult
pentru ori-ce cas de către ambele puteri: ex-
terminarea elementului românesc din Buco-
vina, din partea Austriei, pentru-ca provincia
se fie deplin germanizată; din partea Rusiei,
ca să fie rusificată“.Am citat până aici patru păreri ale unor bă-
rbați români, foarte respectați și cu greutate la
cuvânt. Părerile acestea nu sunt concordante.
La capătul cercetărilor mele voi pute să zic
și eu un cuvânt, despre care sper, că va fi
întemeiat cu probe suficiente.

ric și fără încongiur interview-ul publicat de ziarul parisian. Și, considerând, că e diferență între acest răspuns și între acel făcut în parlament, trebuie să credem, că e deosebire și între ceea ce zice dl Dr. Wekerle Sándor și între ceea ce zice prim-ministrul Ungariei. Care spune însă — adevărul?

Reformele politice-bisericești și Casa magnatilor.

Ultimul dintre proiectele reformelor bisericești, proiectul despre matriculele civile, s'a pertractat în ședința dela 10 Octombrie, când cu o majoritate de 6 voturi a și fost primit în întregime sa, fără și cea mai mică schimbare.

În discuțiunile generale asupra proiectului, cel dintâi a luat cuvântul contele Ferdinand Zichy, aprigul combatant al tuturor proiectelor păgâne ale reformelor politice-bisericești, cu care vrea să ne fericească — cu ori-ce preț — părintescul nostru guvern. Contele Zichy respinge proiectul, care nu este altceva decât un simplu mijloc de a executa căsătoria civilă. Spune că conducerea matriculelor e un lucru cu mult mai însemnat decât să se poată încredința aceluia, pe care proiectul îi amintește de fiitorii conducători ai matriculelor.

Contele Szapáry István, combatte proiectul din punctul de vedere al moralei creștinești, deoarece proiectul va face ca să scadă vaza preoților înaintea credincioșilor, prin ce ușor se ajunge la necredință și în urma urmelor la demoralizare generală, ceea ce nu e folositor nici statului, nici societății omenescii.

Proiectul a fost spriginit singur de ministrul Hieronymi, spunând că astăzi chiar 7 confesiuni conduc matriculele, lucrul cărora nu este nici perfect, nici destul de exact. Ministrul spune, că proiectul pentru aceea are atâta înimici, pentru că e în legătură cu celelalte proiecte ale reformelor bisericești, cu toate că proiectul din chestiune este o reformă administrativă, care e necesară și de aceea îl recomandă spre primire.

După vorbirea ministrului Hieronymi, presidentul încheie discuțiunea și ordonă votare nominală, care a avut rezultatul următor: din 198 voturi, pentru proiect s'au dat 102, contra proiectului 96 voturi, prin urmare proiectul despre conducerea matriculelor a fost primit cu o majoritate de 6 voturi.

A urmat apoi discuțiunile speciale asupra proiectului, în decursul cărora Szontágh Pál, prințul Odesscalchi Artur și episcopul catolic Császka György au propus diferite modificări, care însă au fost respinse de o majoritate considerabilă. Și astfel proiectul la a treia cetire a fost primit în întregime sa fără nici o schimbare.

Va să zică, cele mai periculoase două proiecte din reformele politice-bisericești, care din toate punctele de vedere ne sînt inimice cu deosebire nouă naționalităților; proiectele despre căsătoria și matriculele civile au fost primite și de casa magnatilor.

Finita la comedia!

Manevrele armatei române.

Armata română își face manevrele sale în Moldova. Semnificațiunea lor reiese foarte lămurită din următoarea idee ce-i baza lor și pe care „Timpul” o expune astfel:

Corpul IV. Înfrățescă pe vrășmaș și a venit despre Nord, prin valea Siretului, până la Roman, de unde a trimis una din diviziile sale spre Iași pentru a-l ocupa. În urmă, ambele divizii ale acestui corp de armată se întorc la Vaslui pentru a merge în contra corpului III, care voia să-l oprească înaintarea în spre Sud.

Corpul III de armată pleacă din regiunea fortificată Focșani—Nămolosa—Galați și merge spre Nord, prin valea râului Bârlad, pentru a opri înaintarea corpului IV.

Ca ipoteză specială, în ziua de 24 era: Corpul IV, compus din diviziile VII. și VIII, pleacă dela Docolina și gura Valea-Seacă, unde a petrecut noaptea, menținează spre Sud și la Podul-Doamnei se întâlnește cu divizia independentă de cavalerie, care acoperea corpul III. Divizia de cavalerie descăleacă, începe lupta în valea Bârladului

și caută a opri vrășmașul până la sosirea corpului III. Acest corp de armată, compus din diviziile V. și VI, sosit în fața corpului IV. îl atacă pe front cu o parte din trupe, ear' cu grosul forțelor îl întoarce și-l atacă pe înălțimile de pe malul stîng al Bârladului, silindu-l astfel a se retrage. Divizia independentă de cavalerie amenință, în acest timp, aripa dreaptă a vrășmașului.

În timpul luptei, regele a mers în toate punctele importante, observând cu multă băgare de seamă, diferitele mișcări ale trupelor; ear' la ora 1 după amiază dete ordin pentru încetarea manevrei.

În 26 și 27 Septembrie manevrele au urmat cu un succes strălucit. După ce Duminecă atacul corpului de Nord a fost respins, corpul de Sud a luat ofensiva și a silit pe dușman a bate în retragere prin Docolina-Altești și Corni. Retragerea s'a făcut într-o ordine perfectă, cu toate că cavaleria a urmărit armata năvălitoare și s'a încercat a o încongiura, înaintând din aripa dreaptă a corpului de Sud. În urmă acest corp a luat ofensiva și a atacat pozițiunea ocupată de inamic în front, făcând totodată o mișcare încongiurătoare pe ambele aripi.

Lupta a avut peripecii foarte interesante, mai ales în atacul pregătitor, pe care l'a făcut artileria corpului de Sud și prin înaintarea impetuoasă a infanteriei aceluia corp în contra pozițiunii ocupate de inamic.

După o rezistență crâncenă, armata năvălitoare a fost silită a părăsi pozițiunea sa întărită și a se retrage luptând spre Vaslui prin Lipovăț, Slobozia, Mănăstiri și Munteni.

Operațiunile au fost conduse din ambele părți cu măiestrie. Timpul a urmat a fi frumos. Ieri M. S. regele a intrunit corpul ofiteresc spre a face critica generală a manevrelor și azi va avea loc defileul, care promise a fi splendid, lângă Vaslui.

Într'aceiași număr „Timpul” scrie: Desecentrarea aproape a tuturor trupelor corpului III. și IV. de armată, precum și a diviziei de cavalerie se va face cu calea ferată după revistă, la 28 Septembrie. Operațiunea aceasta va fi foarte importantă, căci din gara Vaslui se vor transporta 43 batalioane, 9 baterii, 16 escadroane, 3 ambulanțe și 1 coloană de muniții, — restul de 7 batalioane, 20 baterii, 20 escadroane, 3 col. muniții și 2 ambulanțe vor merge pe jos, deoarece garnisonul sunt mai aproape, — care vor necesita 42 de trenuri, în 24 ore, fără ca circulația obicinuită a trenurilor să fie întreruptă.

GENDARMII.

Două stiri ni-se vestesc astăzi despre isprăvile gendarmilor ungurești, despre care „Erdélyi Híradó” a zis, că „în suflitele lor este înfruptă astăzi voinea liberă a cetățenilor, și stau pe aceeași înălțime etică, care o dorește guvernul. Ei au un excelent tovarăș de ajutor în legea deși neparagrafată, dar' cu fidelitate respectată, în urma căruia puterea oficioasă s'a creat numai ca să fie de ce abusa”. În mod fatal s'au adevărit în două comune românești cele spuse de ziarul clujan. Eată întâmplările:

Din Gherla ne scrie corespondentul nostru, că într'un sat din apropiere, Silivașul-mic, economistul Iosif Russu a fert viars de prune, mai mult însă decât i-au fost conces după acțiunile plătite. Duminecă în 7 Octombrie n. doi finanți s'au dus să controleze pe cei care aveau conexiune pentru ferberea vinarsului, și au aflat transgresiunea economului amintit. Se zice însă, că îndemnat a fost din partea câtorva oameni ai arăndașilor jidovi, ca astfel să aibă motiv să-l pedepsească aspru, trăgând și ei de aici folos. Finanții s'au prezentat cu vice-primarul satului, Alexe Olteanu, însoțit de doi jurați și au sigilat butoiul cu vinars, după care l-au demandat vice-primarului să-l ducă la notar. Butoiul fiind mare și greu nu l-au putut duce, din care cauză finanții începură a da în el cu patul puștii. Vice-primarul revoltat de ticăloșia finanților, s'a apucat de ei și li-a dat o străgnică bătaie. Bătuți, finanții se duseră la Gherla și au cerut în ajutor doi gendarmi, care numai decât au și pornit să-l dețină pe vice-primar. Acesta însă se opune gendarmilor și dimpreună cu trei frați ai săi le dă și gendarmilor o bătaie ca la finanți. Văzând arăndașul Krémer Samuel, că are de a face cu oameni, care nu vor să sufere pe nedrept mustrările și batjocura fiecui, a depeșat îndată la Dej după alți gendarmi, sub cuvânt, că oamenii din comuna Silivaș s'au revoltat. Gendarmii sosiră, dar' și oamenii revoltați până la extrem s'au pus în poziție de atac, și s'a născut o bătaie sângeroasă între țeranii români și între gendarmi unguri, sfîrșitul căreia a fost, că dintre gendarmi câțiva au fost bătuți și desarmați, ear' dintre țerani străpuși cu baionete. Cas de moarte însă nu s'a întâmplat.

Un al doilea exemplu bestial de abuzul de puterea oficioasă, au dat gendarmii în Să-

liște. Faptul s'a întâmplat astfel: Niște țerani își petreceau în cârcimă, pe urmă îmbătăndu-se se iau la ceartă, ba la bătaie, încât s'a trimis după gendarmi să intervină. Aceștia au sosit, dar' atunci țeranii se liniștiră. Gendarmii însă, cu toate acestea începură să deie în ei cu patul puștii. Unul dintre țerani, care a fost soldat, i-a spus sergentului de gendarmi „și eu am fost cătană și știu că nu ai drept să lovești în noi”. Și atunci îl prinde pe gendarm de piept, ear' acesta a scos sabia și i-a tăiat capul dela grumazi, încât peste o oră și jumătate omul a murit. Ear' pe fratele celui ucis l-au legat în fiere și l-au dus gendarmii cu ei.

Sînt două triste casuri de neîndreptățire a țeranilor români și de brutalizarea lor de către oameni puși să le apere viețea și avutul, și pe care ei îi susțin cu bani câștigați cu greu.

În cazul prim un finanț amărit, dă cu pușca în vice-primarul român al unui sat, pentru că acesta nu poate sau nu vrea să ducă un butoiu plin de vinars până la casa notarului. Românul simte neîndreptățirea și umilirea lui, și, natural, — își răsbună. Și apoi vin urmările triste: *bătăie... sânge...*

În celalalt cas, gendarmul fără motiv suficient se apucă de câțiva țerani români și începe să-i bată. Unul din ei știe, că acela n'are dreptul să-l lovească și simțindu-se neîndreptățit natural — se revoltă. Și earși urmările triste: *bătăie... sânge... moarte...*

Sînt două casuri sângeroase când țeranul român nu vrea să sufere pe nedrept nici umilire, nici să lovească în el, ci se revolta că zădărnici jertfa morții. E trist în-ă, că chiar aceia îi dau privilegiu, care reprezintă puterea executivă a legii și o fac în numele ei prin cel mai păcătos abuz.

Fie însă un memento pentru cei ce ne umilesc și ne neîndreptățesc zilnic, și să nu uite, că continuând mereu cu prigonirile, aceste triste casuri se vor spori, căci — toate au un hotăr. Ear' când țeranul își ridică brațul revoltat, nu lipsesc nici triste urmări: *bătăie, sânge, moarte...*

În ajunul adunării generale

Reuniunii învățătorilor români din districtul Sibului.

Sînt deja patru ani împliniți, de când s'a ivit în sinul acestei reuniuni o mișcare culturală pedagogică, și de atunci ori-care om nepreocupat și inițiat în ale școlii, va trebui să admită, că această reuniune se adă pe calea cea mai sigură de propagare. Ne aducem aminte de ideile emise de unul din bărbaiții nostri de școală mai tineri, referitor la modul cum ar să se conducă activitatea reuniunilor noastre învățătoresce, și nu putem decât să ne exprimăm deplina noastră satisfacțiune sufletească, când vedem că acele idei sănătoase au început să prindă rădăcini în sinul reuniunilor noastre învățătoresce. Cu o dovadă mai mult, că ideile adevărate nu se pot ascunde pentru vecie, ci ele es la iveală de multe-ori, deși în un chip poate schimbat, dar' nealterat în esența lor. Așa și trebuie să se întâmple, căci legea firei e mai pesus de alte legi.

Când amintim cu oare-care mândrie sufletească momentul cultural pedagogic, manifestat în sinul reuniunii sibieni, ne putem de altă parte să nu ne exprimăm nedumerirea, față cu pornirile neprietenești, ce se arată în diferite chipuri față cu această instituțiune nevinovată și neculpabilă în nici o direcțiune.

Altcum nu ne putem explica, cum de autoritățile noastre supreme școlare nici până în ziua de azi nu au învrednicit pe comitetul acestei reuniuni cu nici un răspuns în respectul înființării revistei pedagogice, inițiată și pusă la cale de acest comitet, în urma unei propuneri, ce a făcut-o un amic al școlii și membru al reuniunii, în adunarea generală dela începutul perioadului ce acum se termină.

Ne aflăm la sfîrșitul acestui period și afacerea aceasta, ne mai vorbind de alte, se află tot în stadiul discuțiunii, a îndoelilor și prea înțeleptelor trăgănări. Credem, că timpul de patru-ori va fi fost de ajuns pentru a se coace această afacere, când știut este, că toată lumea de școală tipă ca din gura șerpului după înființarea unei foi pedagogice. Astăzi, când învățătorimea noastră se ridică văzând cu ochii, ne mirăm, cum de se mai pot afla oameni de aceia, care se se pună lăste și punte în calea culturii și progresului acestuia. Cu atât mai dureroasă este această pornire, când ea vine dela acea autoritate supremă, dela care trebuie să se tot binele și fericirea bisericii și neamului nostru. Știăm noi din alte acțiuni ale

acestei autorități, că nu e așa creată, ca să deie impuls culturale, dar' că-i va lipsi atîta simț de umanitate și echitate, nici prin minte nu ne trecea.

Din două una, ori că autoritatea noastră supremă școlară este contra progresului și culturii învățătorilor poporului nostru, ori că-i lipsește timpul fizic de a se ocupa și cu atari probleme, *tertium non datur*. Dacă stă afirmațiunea primă, atunci destul de trist stă biserica noastră și școala română, dacă are a doua țesă loc, atunci este laș poporul acela, care primește de bani buni tot ceea ce i-se face de sus, e laș tot Românul care suferă de dănuiească o astfel de stare. În interesul propriu și al cauzei, rugăm pe autoritățile noastre să părăsească metoda trăgănării și să revină cu răspuns la apelul și rugarea noastră în respectul înființării unei reviste pedagogice pentru școala noastră română.

Pentru cei ce cunosc istoricul înființării acestei reviste și au urmărit fazele ei dedesvoltare, nu vor fi străine ideile desfășurate până aci, nu tot astfel stă lucrul cu cei ce stau mai departe de această afacere, și pentru aceștia deci îmi permit a schița în liniiamente generale mersul ei până la stadiul de față.

În anul 1890 toamna, dacă nu ne înșelăm, la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor din districtul Sibului” a făcut un membru tiner propunerea de a se pune la cale înființarea unei foi pedagogice, așa încât ea să fie o revistă a reuniunilor și să nu se pună în lucrare până-ce nu se vor pronunța toate reuniunile în adunările lor generale asupra acestei chestiuni. Neîndreptățit propunerea la timp prezidiului reuniunii, ea s'a transpus comitetului spre studiu și raportare la adunarea proximă. Cu ocaziunea proximei adunări s'a adoptat în principiu propunerea, hotărîndu-se să se înalteze cauza la consistor, ca la supremul for spre studiere și afirmare. Comitetul de astăzi al reuniunii și a corâșpuns de grab îndatoririi sale, dar' dela consistorul archidiecezan i-s'a răspuns să vină cu o propunere concretă, arătând până în amănunte chipul și modul cum crede, că se poate pune în lucrare o atare revistă. Cerințele acesteia i-s'a satisfăcut, prezentându-i-se un proiect amănunțit.

În urma acestora, comitetul central sibian s'a adresat către toate reuniunile spre a se pronunța, și rezultatul a fost, că aproape toate s'au pronunțat pentru idee, cu excepțiunea a doua, dintre care una voește să amîne chestiunea până-ce se va face un congres al învățătorilor, o idee ivită mai întăiu în sinul acestei reuniuni și propusă de aceeași persoană, care a pus la cale și înființarea discutiunilor reviste, alta a crezut, că foaia „Telegraful Român” este suficientă și pentru așest lucru. Propunerile aceste s'au înaintat consistorului spre studiere și rezultatul a fost, că în sesiunea trecută sinodală s'a primit proiectul comitetului sibian aproape întru toate, însărcinându-se consistorul să pună în lucrare înființarea revistei pedagogice dorite. Ce s'a mai întemplat de atunci încoace nu se știe, dar' pe de laturi se vorbește, că încă nu s'a făcut nimic în respectul executării și nici nu se sperăază vre-o rezolvare grabnică, căci sînt pedeci și rezerve față cu o atare mișcare.

Ce rezerve mai pot fi și acestea?

Nu știm ce ne va raporta comitetul în adunarea dela Boia și dacă nu cumva s'a făcut ceva în timpul ultim în respectul acesta, cel puțin să i-se fi notificat concludul sinodal adus astă-primăvară, căci acest comitet a fost inițiatorul și lui îi compete să știe de munca sa mai întăiu la ce rezultate va fi ajuns. Așteptăm cu nerăbdare raportul și sperăm, că el va liniști spiritele membrilor reuniunii foarte agitate din această cauză.

Nu ne vom da îndărăt. Aceasta voim să se știe acolo, unde trebuie să se știe. În acest înțeles și în acest gînd zicem: „Să ne ajute Dumnezeu să ducem la isbîndă dreapta noastră cauză”.

Un învățător.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNA”.

Giurgeu, 6 Octombrie 1894.

(Alegerea de deputat din Giurgeu.) În 3 l. c. s'a sfîrșit alegerea de deputat dietal în cercul Giurgeu, unde prin denumirea lui Mikó Árpád de comite suprem în comitatul Odorheiu s'a ales de deputat Dr. Matkevics Sándor.

Prin aceste șire nu-mi e scopul a descrie decurgerea alegerii, pentru că și aici ea pretutindenea s'a sfîrșit cea mai mare corupție ce numai s'a putut închipui.

Mă mărginesc de astă-dată a vă arăta până la ce grad de înjosire a ajuns câte un om, care altcum se numește pe sine conducător și luminător al bietului nostru popor. Las aci să urmeze numele acelor conducători și luminători, ca opinia publică să-i cunoască și judece: aceștia sînt: Ioan Urziceanu, notarul mării comunei Bicz, locuită aproape de

6 mii suflete române, Alimpu Trif, primarul comunei Șermaș, locuită de peste 1500 suflete române, ba acesta la banchet s'a produs înaintea deputatului cu o poezie de-a lui Eminescu, fie iertat, Ștefan Cojocar, primarul comunei Corbu, locuită de peste 1000 suflete române, Gavril Filipescu, notarul comunei Bilbor, locuită de peste 1000 suflete române, toți oameni inteligenți și cu dare de mână. Să le fie rușine!

Nu mă mir însă așa tare de acestia, pentru că acestia au fost siliți de fibră, ca nu numai ei, ci pe toți alegătorii să-i ducă cu sine la urnă și să-i silească a-și vinde conștiința pentru 3 fl.

Ce au căutat însă Simion Cotta, parochul Biczului și fostul notar tractual și Hureban învățătorul cu alegătorii români? Doară ca să mulțumească alesului deputat pentru buna îngrîjire a stăpînirii pentru școala de stat ce s'a îndurat a i-o da în comuna sa? Ori pentru „Kortes tokán” și beutura ce a curs ca păreul Belchia?

Ce a căutat învățătorul Ioan Reteșan din Tulgheș, care astă-vară, cu ocaziunea deînierii aprigului luptător Nicolau Brânzeu, a fost din partea stăpînirii după perchișia domiliară deținut și escortat între baionete la judecătoria cercuală din Giergio-Sân-Miclăuș? Au doară prin aceste voește a se arăta bun patriot (jó hazafi)?

Ce a căutat învățătorul Bilborului Trimbiș și Hureban din Variz.

Nu vă mustră conștiința, că pentru 3 florini v'ați vîndut pe D-Voastră și ați vîndut și turma cuvîntătoare ce o păstoriți și o conduceți la impolitorii națiunii noastre?

Nu vedeți, domnilor, abuzurile și neîndreptățile ce se săvîrșesc zilnic din partea celor dela putere față cu scumpii noștri martiri și bietul nostru popor?

Deschideți-vă odată, pentru numele lui Dumnezeu, ochii, și dacă nu puteți din interes personal ca să nu participați la astfel de ocaziuni, barem poporul îl luminați să nu participe.

Din comuna Valea-Jidanului și Corba afară de primarul Cojocar și de Gavril Cio-botar, această uscătură jidovită, nu a participat nici un alegător român. Onoare lor și conducătorilor!

Alegătorii români din alte comune încă numai prin forță și prin amăgiri au participat la alegere, vina însă și acle a preoților și învățătorilor, căci nu-i luminează și îi lasă pradă Jidovilor și slujbaşilor.

În speranța, că pe viitor se vor îndrepta cei răătăciți, încheiu până când 'mi-se va da ocaziunea a descrie nu numai de această, ci și alte chestiuni de mare interes pentru poporațiunea română din acest comitat.

u. p.

CRONICĂ

Retragerea a contelui Goluchowsky. Cetim în „Timpul” dela 17 c. n.: Goluchowsky, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei în București, a sosit în capitală și azi va merge la Sinaia pentru a cere o audiență suveranilor noștri. După aceasta va cere o altă audiență oficială, în care își va prezenta scrisorile de rechemare.

*

Societatea de lectură I. Popasu a studenților români din Brașov s'a constituit luni în 26 Septembrie st. v. în modul următor: Președinte: dl profesor B. Boiu, vicepreședinte: Sextil Pușcariu, cl. VIII. gimn., secretar: Marin Sturza, cl. VIII. gimn., vice-secretar: George Micuță, cl. III. com., casar: Adrian Cristea, cl. III. com., bibliotecar: Ioan Sortan, cl. VII. gimn., vice-bibliotecar: George Băluț, cl. II. com., controlori: Ioan Stînghe, cl. III. com., Victor Ghircioaș, cl. VII. gimn., Pompiliu Burz, cl. II. com., membri în comisiunea literară: Sextil Pușcariu, cl. VIII. gimn., Ioan Scurtu, cl. VIII. gimn., Vasile Baboe, cl. III. com., Aurel Bogdan, cl. VII. gimn., Cornel Simu, cl. II. com.

*

Banul Croației la M. Sa. „Nemzeti Ujság” anunță, că contele Khuen-Hédervary a fost primit la 9 c. n. în audiență de către M. Sa. Audiența a durat timp de peste o oră.

*

Concert. Primum următoarea: Invitare la concertul dat de baritonul Traian Murășianu cu grațios concurs al doamnei **, a domnișoarei Melania Brădușianu și al dlui Iacob Murășianu, ce se va ține Duminecă în 14 Octombrie st. n. 1894 în sala hotelului „Czós” din Orăștie. Programa: Partea I. 1. Verdi: „Aria și Caballetta din Ernani”. 2. a) Lassen: „Ich hatte einst ein schönes Vaterland”. b) Denza: „Ochi albastru”, cântate de Murășianu. 3. a) Ascher: „Capriciu din Traviata”. b) Murășianu: (al II-lea) Potpouri românesc, cântată de domnișoara Brădușianu. 4. Meyerbeer: „Aria cea mare din Africana”, cântată de dl Murășianu. Partea a II-a. 5. a) Declamațiune de **, b) Denza: „Am văzut-o”. 6. b) Helmund: „Warnung”, cântată de dl Murășianu. 7. a) Paderewsky: (Menuet), b) Murășianu, „Oltenească”, cântate de d-șoara Brădușianu. 8. a) Murășianu: „Eu mă duc codrul rîmăne” (cîntec pop.), b) Mozart: „Barbierul de Sevilla” (Cavatina), cântate de dl Murășianu. Prețul de intrare: Locul I. 80 cr., locul II. 60 cr., parter 40 cr., galerie 20 cr. Bilete de intrare se capătă înainte de

Redactor responsabil: **Alexandru Dordea**
Proprietar și editor: **T. Liviu Albini**

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[158] 38—

asigură pînă la condițiile cele mai favorabile:

- în contra peic olului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru term-nuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1890 fl. 853,550.84	în a. 1869—1890 fl. 648,890.50
în a. 1891 „ 51,643.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
Suma fl. 989,031.85	Suma fl. 808,118.57

1797.150 fl. 42 cr.

Conform bilanțului pentru 1893 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
864.028 fl. 70 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stînd cu dînsii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institut Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1895.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bise-ricesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia dom-nitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. Autoritățile biseri-cești române din Ungaria și Transilvania. — Văduvele, de Delavrancea. — Moțul și Domnul, de Ioan Vesa, învățător. — *Eco-nomic*: Ceva despre stîrpirea omidelor; Sirop de smură și de cireșe. — *Poesii*: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicție martirilor noștri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — *Paralela hazlie*: Oala cu lapte; Anecdote; Răs-puns încurcat; Ghicitori. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.
Cu trimiterea pe postă 23 cr.

Se caută
Un învățăcel
dintr-o casă bună, care a absolvat cel puțin II. clase gimnasiale sau reale pentru „Institutul Tipografic” în Sibiu.

Tragerea deja Marti Losuri à 1 fl. delă expoziția din Lemberg.

[2090] 22—

Câștigul principal

**11 Losuri 10 fl. —
6 Losuri 5 fl. 50**

pentru porto și lista câștigurilor sînt a se alătura încă 20 cr.

Se capătă în Sibiu la **Iacob L. Adler**, schimbător de bani.

recomandă:

Biuroul de loterie
al expozițiunii regnicolare din Lemberg.
Viena, I. Bartensteingasse 4.

[2129] 1-10

Wiener Kronen-Bazar FEKETE in WIEN V., Rüdigerasse Nr. 113.

Pentru atențiune: Comandă în scris se trimite în 24 ore, cu rambursul poștal sau trimițându-se banii înainte, mărțurile, care nu conțin se pot îndata

Orologie

de buzunar

reputate, precise, remanente, cu de cea mai excelentă calitate, cu mecanisme remanente, veri- nali, repeten, de argint, metal sau de 13 lot, admirabilă lucruri, foarte frumoase gravate, cu sticlă de cristal, cu apara- re, în minter, fără chel și ad- justate splendid cu toate inova- rile tehnice moderne de aia punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 3.

Un orologiu remanent de buzunar, de nikel, dela Chicago cu arătător de secunde, cu work precis regulat.

I forin sau 2 coroane bucată.

1 orologiu de bronz ce merge re- gulat, cu garanție	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acțiune	1 inel din aur-dorcu cu perle	1 medalia din aur artificial, cu perle	1 brățară de la Paris	1 medalia de înaltă din aur artificial, protat
Cunșă de iarnă din pelus de Persia, cu vală caldăroasă.	1 pălărie barbat, din păsă moale foarte frumoasă	4 cravate, îmbrăcate în fișe în altă formă și culori, foarte fine	1 pălărie de damă, din păsă moale foarte frumoasă	1 jachetă de la Paris pentru damă și barbă	1 jachetă de la Paris pentru damă și barbă
1 cămașă bărbătească, foarte fin grăită, albă ori colorată	1 pâr. isemene barb, din palaz de casă bine lucrata	6 pâr. ciorapi barb, într-o culoare ori cu verigi frumoase	3 păreche ciorapi fem. într-o culoare sau cu verigi frumoase	1 corsetă citivisaur, fason parisian, foarte du- rabilă	12 barbiste, cu margini colorate, chivito
1 cămașă femeiească din șifon ori în cu brodată	1 corsetă de noaptea din șifon cu brodată fină	1 păreche isemene fem. din șifon, cu brodată fină	1 corsetă de noaptea din șifon, cu brodată fină	3 sorturi de casă, mostre frumoase și moderne, ve- rtabil de splēt.	1 sort de lister, calitate bună, caro, chivito, 1/4 de mare
1 jachetă de damă din creton francez lucrată	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1-3 ani	1 covor de pat din scotă de jute dezin frumos	1 covor de tot mare și gata	6 menindare de in, mar și tari	6 menindare, calitate bună, caro, chivito
1 față de masă bună damă alb ori colorată	6 servietete pe deplin de mar, albe ori colorate	1 năframă de mătășă de cot de mare și în ori- ce culoare	3 barbiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori	1 eventual cu zugrăvire artistică, foarte frumos	1 năframă mare caldăroasă pentru damă, 1/4 de mare
1 pipă din spumă de mare artificială	1 spf de țigară spumă de mare veritabilă cu caldiblar	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu verșea cu tot	1 aparat de foc, aprinde isenși cu țigăla flugimului	1 portmonen tot din pele cu inoleitoare	1 portmonen pentru bani și documente
1 lămpă cu o lumină intensă	1 setulă de cusut de mē- tăsă cu scote de cusut	1 album pentru fotografii, foarte fin	1 briclag cu 4 țiguri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor.	1 ceruțic din metal togi, nu se poate spraye	1 oglină de părete 8 cm. de mare, în cadru de nuc
1 țițoare de zăhar splendidă argintată și fină	1 moadă de cafea, cea mai bună construcție, du- rabilă	6 țape de cafea calitate bună nepotăvare	12 lingurițe de cafea din argint de Phoenix ve- rtabil	1 lingură mare de supă din argint de Phoenix ve- rtabil	2 țesute de salon argintate în formă fru- moadă
Numai fl. 5.75	Numai fl. 6.25	Numai fl. 5.50	Numai fl. 5.50	Numai fl. 5.50	Numai fl. 5.50

costă o bucată întreagă de 30 coți, de pânză de casă excelentă, tratină, so- lidă, de calitate laia

costă o bucată întreagă de 30 coți de haină de pat din Stenberg, prima cali- tate, bună de speiat în toate culorile, foarte tratină.

costă o bucată întreagă 30 coți, prima calitate oxford, în toate culorile, soiu tratină, pentru cămăși și rufe de casă

2 forini fiecare bucată.

1 păreche pantalon de iarnă pentru bărbăți, faout elegant în toată mtrimea 2 fl.	1 forin	1 serviciu din porțelan de cafea pentru 6 per- soane, 15 buci, 2 fl.	1 forin
1 jachetă pentru domni și dame în orice mtrime, 2 fl.	1 forin	1 pelerină de iarnă din lână 1/4 mare, grosă caldăroasă 2 fl.	1 forin
6 metri de covoraș, sort bun, cu brodată co- lorată 2 fl.	1 forin	1 stamplă de canote cu ori-ce nume, dimpreună cu colorate 2 fl.	1 forin
1 covor pentru asfălt, lină, înălță patului, fru- mos lucrat 2 fl.	1 forin	1 lanternă magică pomposă cu figurii mari și cu instrucțiune 2 fl.	1 forin
1 perche modernă pentru fesești de jute sau dantele 2 arpi complete 2 fl.	1 forin	1 plapomă excelentă și bună, lucrată în culoare verșă și roșie 2 fl.	1 forin
1 tacam de masă pentru 6 persoane, 1 panzătură, 6 serviete fine 2 fl.	1 forin	1 cunșă fină pentru domni 2 fl.	1 forin
1 bucată pânză gatr, 1/4, lată 7-8 metri lungă, deasă 2 fl.	1 forin	1 cămașă de flanel pentru domni în toate co- lorile, foarte caldăroasă 2 fl.	1 forin
3 buciță cămăși de oxford pentru lucrători foarte tratină lucrată 2 fl.	1 forin	1 barbiste de Lyon veritabilă de mătășă, mare, în ori-ce culoare 2 fl.	1 forin
1 blusă de damă modernă în satin fin, mustra cea mai nouă 2 fl.	1 forin	1 păreche de țesute de salon Alpaca, fason mare, elegant 2 fl.	1 forin